150

86 ✓

எண் - 798.

குழந்தைகள் மாந்த நிதானம்

17.9.86

15

பழுதன் திருத்தப்பட வேண்டும்

11-9-86.

ஏட்டின் பெயர் - குழந்தைகள் மாந்த நிதானம்

ஏட்டின் எண் - 798. (~~340~~) (438)

ஏடு எடுத்த நாள் - 11.9.86.

முடித்த நாள் - 17.9.86.

எழுதியவர் . க. வஜிரா,

பக்கங்கள் - 46.

Component

'பிள்ளைப் பிணி' நூலுக்குள் இவை சேர்க்கப்பட்டன.

[illegible]

11.9.86.

ஹரி நன்றாக.

மாந்த நிதானம்.

ஆதி பராபரத்தின் தாளிணை பணிந்து போற்றி
அண்டபகி ரெண்டமெல்லாம் நிறைந்த சோதி
. . . .
பச்சைதிரு மாலிணையைப் பணிந்து போற்றி
ஆதித்த கரிமுகவன் பாதம் போற்றி
ஆறுமுகக் கடவு ளிணையடி தொழுது
நீதிதரும் முனிகுதனின் பால கர்க்கு
நெருங்கிவரும் மாந்த நிதானந்தான் காப்பே.

௧.

மாந்தமது வருமாறு சொல்லக் கேளு
மாதரோடு பாலக ரருந்துந் தீனி
சேர்ந்தொரு பால்தனிலே விளைந்தான் கொண்டு
சிறுவருக்கு உதிரத்தில் மந்தம் வற்றி
ஊறதழுந்த தீரயனால் ஆவியுனங் கொண்டு
உள்ளிரணம் பலநோவு உருவ தாகி
சார்ந்துமலம் சிக்கியதால் [illegible] முண்டாய
தானெழுந்த மாந்தமதை சாற்று வேனே.

௨.

சாற்றுகிறேன் வாதமாந்தம் பித்த மாந்தம்
தயவான சிலேற்பனத்தின் மாந்தந் தானும்
ஊற்றமுறு பால்மாந்த மாந்திரை மாந்தம்
ஊதுகின்ற மாந்தமொடு பிரளி மாந்தம்
சீற்ற முள்ள விடு மாந்தம் 2.
சொலப்பெரிய நீர்மாந்தத் திட்டு மாந்தம்
ஏற்றமுள்ள லோடமாந்தங் கட்டு மாந்தம்
யியல்வான அழிமாந்தம் வீக்க மாமே.
3

வேறு

வீக்கமொடு மகாகோடி மாந்தந் தானும்
விளம்புகிறேன் கிடோரியோடு பீச்சு மாந்தம்.
பார்க்கமுறு மாந்தத்தை பதினெட் டென்றான்
வன்புராய பாலகர்க்கு வந்த ததனில்
ஆக்கமுடன் சாத்திரமு மகாத்தி யமும்
ஆராய்ந்து கண்டறிந்து அவத்தங்கள் நீக்கிவிட
சொல்லுகிறேன் பண்டிதர்க்கு ~~நிகழ்~~ நிகழ்வுற்ற மாந்த
~~நிகழ்வுற்ற~~ ~~மாந்த~~குண குணங் கேளே
4

வாத மாந்த குணம்.

பாலகன் தன்வயிறு பொருமி விம்மிக் கொள்ளும்
பாங்கான உடலதனும் வேர்வை யுண்டாம்
கோலமுடன் பலவிதமா யக்கிறிக்கள் காணும்
கொண்டழுந்தே துடிக்கும் வலியுண் டாகும்
சீலமுடன் நாசி புண்ணா தாகுந்
சீரியழுங் கொட்டாவி சிறந்து காணும்
ஞாலமதை முண்டோன்றத் திருவ-குளாலே
அறைந்து விட்டேன் வாதமாந்த தோஷமிதே.
5

உளர்முதலி வேளை நொச்சி
உத்தம தாளி யோடு பொடுதலையும்
நினைவுடன் ஆர்வலைக் கோர்பி வறுத்து
நீர்விட்டுத் திரிகடுகு அசம தாகம்
வேதண்ட வசம்புவகை அமண்கை துப்பி
வெண்ணொச்சி முடக்கிட்டு விளம்பக் காச்சி
உள்ளென்ற மாத்திரைக ளறிந்து சேர்த்து
உடட்டுவடு தைலமொன்று அறைக்கி றேனே
6.

மத்தம்பூங் கிழவாளை கேளாய
முருங்கை மூலமொடு வசம்புஅக்கு

மத்தம்பூங் கிழவாளே கேளாய் முருங்கை
மூலமொடு வசம்பு அக்கி முளகும் கூட்டி
வீத்திரிப் வெண்ணெய்தனி விட்டுக் காச்சி
விதமாகக் காதனா அன்றுக் கூட்ட
மெத்தவலி திருங் கிறுவலி கன்னிரோகம்
வெருண்டோடும் பாலருக்காய் மெய்சொன் னோமே.
7.

பித்த மாந்த குணம்.

சொல்லுகிறேன் வாந்தியொடு பேதி யுண்டாம்
அருக்காண மூர்ச்சயது மிப்பெறவுங் காணும்
சொல்லுகிறேன் குரவதுவும் கம்ம லாகி
அழகான மேனியெல்லாம் மஞ்ச ணித்து
வசகியே வேர்வையொடு தானாங் கொள்ச்சி
பகரு-பித்த மாந்தமிது மிதுதான் பாரு
நலமா யறியப் பண்டி தர்க்கு
நேர்மையுடன் சொறுரைத்தார் நினைவு தாமே.
8.

இவைக்கிக் கஷாயம்.

தாமென்ற வேர்க்கொம்பு அசமதாகம்
தைவேளை வெருகு-வசம்பு வெந்தயத்தான்
நாமென்ற ஏரிடைதான் நிறுத்து வாங்கி
நல்பருவமாய் வறுத்தி இடித்துக் கொண்டு
ஆமென்ற நாழிநீ ரெட்டொன் றாக்கி
உத்தமனே மூன்றுநா ளந்தி சந்தி
தாமென்ற பாலகர்க்கு புகட்டி னாக்கால்
சனிபாத்த மாந்தமது தவற லாச்சே.
9

கபமாந்த குணம்.

ஆச்சப்பா வடன்சிறுத்துத் தானங் இளிரும்
அழகான நாவலர்ந்து வெளுறிப் போகும்
மாச்சடைந்த நெஞ்சதனில் கபந்தான் கட்டி
மலரும் வயறுதான் பொருமி யேப்பமிட்டு
தாச்சப்பா கபமாந்தந் சேர்கி ணத்தை
தெளிந்து

கபமாந்த குணம்.

ஆச்சப்பா வடன்சிறுத் துத்தானங் இளிரும்
அழகான நாவலர்ந்து வெளுறிப் போகும்
மாச்சடைந்த நெஞ்சதனில் கபந்தான் கெட்டி
மலரும் வெயறுதான் பொருமி யேப்பமிட்டு
தாச்சப்பா பாலகந்தான் மயக்க முடன்(னே)
அத்தல முண்டாயி வயர்கழியுஞ் சரீரம் நோவும்
ஆச்சப்பா கபமாந்தச் சேர்கி ணத்தை
தெளிந்து-முனிதானுரைத்த செய்கை தானே
10.

கழைக்கோடு நீர்க்கணித் துண்டா நினைவகைக்க
கருதுமொரு இரும்புச் சட்டி தன்னில்
பழக்கமுடன் இட்டு சிவக்கவறுத்து வாங்கி
பாணி - படிந்த பத்து பசும்பொதும் வசம்பு
அண்டமணிச் சாமூறு நல்லிஞ்சி பொருதலைக்காய்,
திறப்பலி யோரிடை நிறுத்துத் திலகத்
தெண்ணெய் யாழாக்கு விட்டு சிவக்கவறு
பாகமாகான் அது ஆசில முடிந்திடு 11
அழல்நீரே தீர்த்த வெட்டையன - நாக்கு
வாங்கிசேர் இரிக்கையோ யசிருந்து திறமுக
நீயாற்றி நாள்மூன் றந்தி சந்தி
நினைவாக உண்டுவிடு நீங்கும் மாந்தம்.
வாய்முறும் பத்தியந்தான் உளர்மூலி இளைவில்
காகும்
அவ்வாறு மாத்தக் கறிந்து ஓடட்டு
சாலமுறு பாலகர்க்கு மாந்த வேண்
தயவான பாலமாந்தச் சாற்று வேண். 12.

பால்மாந்த இனம்.

மாந்தஞ் செய்யும் இனங்கேளு
வயிறு பொருமி யாறுப்புண்டாம்
அந்தை போலே முழித்திருக்கும்
அவின் பாலுஞ் சத்திக்கும்
வெந்தர் வேப்பின் பூப்போலே
விதமாய்க் கழியுந் தாகிக்கும்
ஐந்துந் தனத்தான் விழிசொருகும்
மியன்வாய் படரும் புண்ணாமே

13

இசுற்குக் கஷாயம்.

ஏதும் பொருதனை சார்வசம்பு
நாங்கும் நூண்டு மிளகுடனே
மேவும் இந்துப்பொடு அமணக
வேக வறுத்துக் கஷாயமிட்டு
கோதுற்ற கஷாயந் தானிறுத்து
கொடுக்க மாந்தந் தான்தீரும்
நீதுற்ற வைத்தியர் தானறிய
நிறையா புவைத்தோங் ஜெந்திருவே. 14.

இசுற்கு நெய்.

உண்டா மிசுற்குப் பரிகாரம்
உகந்தா(ர்) மெதின் நெய்யுழக்கின்
பண்டே வெலிப் பருத்தியன் ~~சா~~
சார்வரும் பாதி யதின்விட்டு
கண்டார் இடுபே வெள்ளுள்ளி
காதிக்க நண்டு கழஞ்சிட்டு
கொண்டே காய்ச்சிக் கொள்வீரே
கொடிய மாந்தங் குடிபோமே. 15

நெய்

கண்ணுங் கிடுபும் உக்கிதாழும்
கருத்து மயங்கி புளைவண்டாம்
புண்போ மூதரந் தானொந்து
புளித்தே கழியும் வயிறுதம்
பண்ணார் மொழியே பால்மாந்தம்
பரிவா யாந்தக் கிணைந்திரு
யெண்ணார் மேதி நெய்தனிலே
யிலவாய் வைக்கும் வகை கேளே. 16.

கோதை கொளாய் மாந்த நெய்யை
இன்னும் மேதி நெய்யுழக்கில்
போதத் தெலியும் புருக்கிளோடுதனை
வேலிப் பருத்தியின் சாறுசமன்
பேதிதே யேலம் விளாவரிசி
மிக்க கிராம்பு வசம்பவையும்
தாதாய் வைத்தய மதுரமுன்னி
திக்குதே யிணைந்து வாட்டே.

17

வாட்டமா மிவைக ளெல்லாம்
வகைக்குக் காற்கழஞ்ச தாக
கூட்டியே யரைத்து நெய்யைக்
கூர்மையாய்க் கலந்து காச்சி
மீட்டியே மெழுகு பதம் (மெ)
யண்ட மாயா முதுவைத்து
நாட்டியே வைத்துப் பின்னே
நாளைப் பாவங் கேளே

18

~~உச்சிவிளா பிறழ முகந்து~~

உச்சி விளாப் புறமு
முகந்து தடவி யுள்ளுக்குக்
கச்சீர் முலைப்பா லாணதினை
கரந்து நெய்தானங் காசலை
உச்சீர் விட்டால் கிணியுண்ணை
நீடும் மாந்த மிவையெல்லாந்
துச்சீர் துட்டுட தீர்ந்தீர
தெய்ய பொடுதலை சாற்றிவிடே.

19.

திரை மாந்த குணம்.

இரையதுங் கோப மாகி
இரைந்துமேற் கடுன்றுற்றி வாய்நீர்
திரையுறு கடல்போ லாகி
திரையும் மலம்வி டாது
நரையுறு விம்மி
நனிணுருங் குறவை தாகி
நிரமுறு தொண்டை கோழை
திரையின் மாந்தந் தானே.

20.

இதற்குக் கஷாயம்.

தானான உள்ளுக்குகவி மலர்மேனடு
தயவான முசிட்டபட தண்டுதாளும்
தானான யதுவகையோ நலவாய்க் கொண்டு
வாரியது விட்டைரித்து யெட்டொன் றானால்
தானான முதற்காய மதிலுடைத்து
கலந்துகொடுத் தீரீ நாளு ஆறுநேரம்
வானகண்ட திரைபை பாலைகண்போல் திரை யெல்லாம்
வாங்கி விடுமே - பாலர் மாந்தங்கேளே 21

பாலர் மாந்த குணம்.

கேளடா பாலர்வயர் நரம்பு பச்சை
கெணித்தமாய் பேதிப்ச்சை நிறமே யாகும்
நாளடா சிலபொழுது கட்டிக் கொள்ளும்
நாளுஞ்சில் போதிரைந்து கழிச்ச லுண்டாம்
வாளடா வயிறுகட்டும் சிலபோ தாகும்
வந்திடும் குணமித்தான் னின்னுங் கேளு
பாலடா மலம்விடா திரைப்புண் டாகில்
பார்த்தறிந்து மருந்துசெய்யப் பலித மாமே.

22.

ஆமணக் கக்கு நன்மிளகு
உள்ளி திப்பிலி வசம்புந்
தாமும் வெலி காக்கொச்சி
நன்றாய்ப் பொடித்தரைத்தார் ~~முத்தெண்ணெயுடன்~~ ?
தாமே காச்சி நாளொன்றில்
தயவோர் காசிடை யுள்ளுக்குட்ட
போமே விரைவியொடு - மாந்தம் ~~[illegible]~~
போகுந் தொண்ணன் பிசகாது

௨௩.

நெய்

~~மக்களத்தொரு~~
மக்களத் தேறு நண்டுடனே
மூக்கற் சாறணை கைச்செந்தி
மிஞ்சப் பத்துக் கொம்மட்டிக்காய்
மிகுந்த பிரமி யாதுவெல்லாம்
நத்த யடித்துச் சாறுபடி
நாவிலே நண்டெண்ணெய் குள்ளி
காந்தி யாக்கித் தான்கொள்ள
கவங்கிம் மாந்தி பிறவியமே

உளது மாந்த குணம்

௨௪.

உளது மாந்தஞ் செய்குணத்தை
உரைக்கக் கேளாய் நண்ணுதலே
வத்தை போலே மலங்கெட்டு
வயிறு விம்மிச் செரிப்பற்று
வேது முலின்ச் அநாங்காயும்
வியர்வை மயக்கந் தளர்ச்சியுமாம்
பேதி யாட்டுத் - திமிர்போலே
பின்னே நெத்தந் தூக்கத்தும்
ஆதுரம் இணைக்கின் தானறிந்து
உற்ற மருந்து கொடுத்திடுமே,

௨௫.

இளைக்கு நெய்.

காட்டு மல்லிகை யிருவேலி
கருஞ்சீரகமும் கடுக்காயும்
நாட்டிலுப் பெருத்த சீரகமும்
நன்னெச்சி - பால் விளக்கெண்ணெய்
கூட்டி யெரித்துப் பாலகருக்கு
கொடுக்க மாந்தம் பேர்மாந்தம்
ஓட்டி விடுங்காண் ஒண்ணுதலே
யுலகோ ரறிய யுரைத்தோமே.

26.

விஷமாந்த குணம்.

மலமுந் திக்கி வயறுதைந்து
வாகாய் திறைந்து திரண்டுகழியும்
பலமாய் நின்று சிரங்காயும்
பாரங்கா யணையின் கீழ்கிடக்கும்
சலமான யுடம்பு தன்வியர்க்கும்
தாகங்காப் பின்னை வாந்தியுமாய்
நலமாய் மேனி வாட்டிவரும்
நவின்றார் விஷமாந்த - மிதே.

27.

சிறியவன் வயிறு மீறி
தினத்துடன் தேங் காயும்
கறியுட னுண்ட தாயார்
கையிலுந் தேங்கா தாகில்
அறிவுறச் சாக்கு மீது
அரைக்கீழ் கிடந்தி ருக்கும்
வெறிவிலா திரக்கி வைக்கும்
விஷமாந்த மாகு மென்றே.

28.

தாகிக்குமங் கிருகி றுக்கும்
மதந்துகான் வீங்கும் வாடும்
தேகத்தி லுறுப்ப தென்னாங்
கேடுவே யுணையுங் கெத்தும்
வாகுற உதரத் துள்ளே
மலம்விழும் அடைத்துக் கொள்ளும்
பாகுற மொழி- நன்மாதே
பகர்விஷ மாந்தி மாமே.

29.

குறிவனங் கேளாய் மாதே
குருந்துமே வெதுப்புந் தோன்றும்
அதிலொரு பிறந்தான் காயும்
அப்புறங் குருந்து பின்னை
பிறமது கிடைந்து கெத்தும்
பின்னுடன் பெருக வீங்குஞ்
தெறிமனங் கடுத்து நின்று
திருக்கிலே கழியுங் கண்டாய்

30.

கிண்டிடா விருநீர் மெத்தக்
கடுப்புண்டாய்க் கழியும் போது
அண்டுற முணங்குங் கண்டாய்
ஜொல்மொழிக் கெதிரே பேசும்
விண்டிடவாய் நாவும் பல்லும்
விரலிலை துன்னுங் கண்ணீர்
திண்டின்மேல் வைத்துத் தென்றிசைச்
சதிமா யறிந்த பாரே.

31.

குறைந்திடப் பெருந்து காணும்
தொப்பியும் மடித்து வீங்கும்
சிறந்த — கண்ணிமையைப் பற்றி
இன்விதை - மந் தொரந்த மாகி
விறைந்திடு நாவு பல்லும்
யீரலும் வெளுத்து காணும்
கிறைந்திட இளைமே கண்டான்
நெகிழ்ந்திடும் மருந்தி டாதே. 32.

பருந்துகள் விரும்பி டாதே
மத்துப்பிற பேச்சு மேலும்
திரங்கினிந் தாளும் வீங்கித்
தடித்துத் ஆது மாகில்
பரந்தநீர் போலே வீங்கி
பார்வையும் மயங்கிற் றானால்
மருந்திட வேண்டாஞ் சொன்னேன்
மரணமென் றறிந்தி டாதே 33

நீண்டு வாய்வழு வழுத்து
மேனியும் வெளுப்ப தாகும்
தாண்டி யார்மே லாகும்
தவறிடுந் தாக முண்டாகும்
ஏ.ண்டுமா மரண மாகும்
மாண்டர் நாழி கைக்குள்
உண்டுமே யதைப்பெ டுத்து
சொல்லுமே மாந்தந் தானே. 34.

12.9.86.

மலமெனக் கட்டி நின்று
வயிறது வலித்துக் கொள்ளும்
அன்றியே யழுது பாலன்
அன்னம்பால் அடுக்கை டாது
பலம்பெற மாண்டு கொண்டு
பார்விழி பறந்து பார்க்கும்
புலனாம் குறியறிந் – துரைத்த ~~போதை~~
பொதுமாந்த இணைமி தாமே.
35.

கொன்றையோடு ~~ஆ~~ ஆங்கு தோடை
கொடுவேலி வேறு காயம்
நன்றாணப் புங்கின் பட்டை
நல்லதோ ரிந்துப் போடு
என்றொரு கழஞ்சி டுத்து
உதகந்தண்டு நாழி யென்றை
உழக்காய் வாங்கி தெய்த்திடு
மாந்தம் போமே.
36.

நீர் மாந்த இணம்.

பாரப்பா யுடன்மெலிந்து இளைந்து வாய்நீர்
பக்குவமாய்ச் அழுன்று – சிவாந்தி யுண்டாம்
நேரப்பா இருத்து வருமுனை யுண்ணாது
சேரப்பா தூங்கி விழித்துச் சிரிக்கும்
ஆரப்பா உடம்பு கைகால் திணைவெடுக்கும்
ஆர்வாக வயிறு காழியும் நீர்அழுந்தும்
நேரப்பா முகம்வீங்கும் தணைவ லிக்கும்
நீர்கடுத்து மலஞ்சிறுத்து யாரங்கிம் பாரே
37.

பாரடா வெதுப்படக்கி அம்மான் பச்சை
பாங்கான சங்கிக் குப்பி யோடு
ஊறடா வகைக்குச் சார்கான் பழுதா
னளந்து விட்டுச் .....
சீரடா யேரண்டத் தெண்ணை நாழி
சேர வசம்பு வசணைகள வந்திமொன்று ?
பலமதனைத்தான் இடித்துப் பின்னுஞ் சேர
வார்த்தெரித்துக் கலக்கி யருப்பேற் றிடாயே.
38.

யெரித்ததனை மெழுகுபதந் தன்னில் வாங்கி
இதமான கலசமதின் வண்டு கட்டி
பரித்ததனை சிறுவருக்கோர் கரண்டி வீதம்
பசுகாமன் மூன்று நாளந்தி சந்தி
கருதியதைக் கொடுத்துவிடு பத்தி யந்தான்
காத்திடவே தீரும்நோய் கருத்தாய்க் கேளு
பரித்ததொரு நீர்மாந்த தோஷம் ~~சோகம்~~ மெல்லாம்
பசுகாது இதுநிசமாய்ப் பெசுந் தானே.
39.

பேசுகிறேன் அரங்காயுந் தனைவ † விக்கும்
பெருவயறு நொந்துவ † புழுவாகும்
நேசுமுட்ட னேயதைத்துக் கரைத்துமெல்போல்
நின்று மலந்தா ணிறைந்து கழியும் பாரு
வாசுமுட னித்திரைய மதைக்கண் னாகி
மைந்தர் மிகத்தினர்ந்து துவர்ந்து குறைந்துபோகும்
வைரசுரம் கடுமாங்கிசின் விக்கிமேதம்
வசம்பு கருஞ்சீரகம் ஆமை யோடே.
40.

ஏடுடனே திரிகடுகு அமணாக வாங்கி
ஒன்றாகப் பொடித்து யாருநாழி நீரில்
போடுடனே தீயெரித்து உழக்காக வாங்கி
புதல்வருக்கு இருபொழுது பொறியா யிரண்டு
நீருடனே மூன்றுநா ளாறுப் போது
நிகழ்த்தினான் மாந்தமாறு மின்ன மென்று
கூடுடனே யந்தி பருந்தும் - ளையன்சார்
ஊட்டிடு மேதிரெய்யன் - வந்துகொள்ளப் போமே.

41

பேர்மாந்த குணம்.

மந்தம் - நீருடம்பு வற்றி
வயிறது பொருமிக் காய்ம்
வந்தையான் மலங்கண் வட்டு
விட்ட டைத்துக் கொள்ளும்
உந்தியல்க் கருப்புச் சீதம்
நெருங்கியே புறங்கான் வீங்கும்
வந்தபேர் மாந்தத் தானும்
வனைத்திடு முயனைத் தானே.

42.

இதற்குத் தைலம்.

பேர்மாந்தத் தீரக் கேளீர்
புகழுமே - தெண்டெண்ணை உழக்கினேடே
பார்த்தெங்கின் தேங்காய்ப் பாலும்
பகிவின்பா லுழக்குச் சேர்த்து
கோர்த்தங்கிங் குமரி வெள்ளைவெருவ
கொண்ணைத்தோல் கழுஞ்சி நண்டு
சேர்த்தங்கிம் வைப்பா வரிசி
வென்னென்னி வசம்பு கட்டே.

43.

கூட்டுங் கன்னிப் பாவுடனே
கொண்டோ னென்றோர் கழஞ்சாய்
நாட்டு யவைப்பா வெண்ணையுடன்
நலமாய் வைத்து பதத்திறக்கி
உடைட்டு மெண்ணைக் காசளவு
உகந்து முனைப்பான் சேர்த்துருந்தி
தீட்டும் பெரிய பேர்மாந்தமுந்
திடமாய் தீருமுண்மை - யாமே

44.

இதற்குத் தைலம்.

பெருந்தும்பை கருவேப் பிலைவேர்
மஞ்சணத்தி தொங்கி தாளம்
வரிமுருக்கு அந்நார் - திருப்பிச்சி யொக்க
பண்பாக யவகழஞ்சி இட்டு
திரிகடுகு வெள்ளவுள்ளி யசமதாகம்
சீரகமோ தென்றுக்கி - கழஞ்சாய்க்கொண்டு
யருவிநீர் காச்சியதை யெட்டொன்றாக்கி
யருந்திடு கிலகன்று போமே.

45

இதற்குத் தைலம்.

மாங்காத படர்பருத்தி பெரியதும்பை
வளர்முருங்கை பொடுதலையும் முருக்கினோடு
திருப்பாமம் விளையென்லாம் முழுக்கச் சாறும்
சிசமணாது யடித்துச்சார் பிழிந்து கொண்டு
நிவ்காரமும் மிளகுஞ்சன் திப்பிலி வெள்ளுள்ளி
சேர் - மிக்கவே மேதையங்ச் சேர்த்துக்
காச்சி
பாங்காக காதிடைதான் கொள்ளும் போது
பலருட மாந்தமென்லாம் பறந்து போமே.

46

கட்டுமாந்த குணம்.

கட்டான மாந்தமுடன் வயிறு நைந்து
கல்லெனவே போலவே கொழுத்து வலித்தா லுண்டாகி
திட்டுமுப்புடனே மயங்கி மலமுஞ் சிக்கி
சிறுகவயிறு தானுங்கழிந்து திமைப்புண்டாகி
வெட்டுவெட்டு முலையருந்தி தூக்கம் போலே
விழுந்தேசோர்ந்து சாற்றிடுமே வியர்வையுண்டாம்
கண்டமுறை தலைவலிக்குஞ் சுரங்கொட்டாவி
தான்வருத்து மிதுகட்டு மாந்த மென்றே. 47.

இதற்குக் கஷாயம்.

சீந்தித் தண்டு கரிப்பாக்கு
சிவதை வேருங் கடுக்காயும்
ஆய்ந்த கொத்தி மல்லிக்கு
அதிலே சுவர்த்தம் நாலுபடி
ஏந்து முலையா யந்நீரை
எட்டொன் றாக இறுக்கியபின்
வாய்த்த குடிநீர் மலங்கழியும்
மாந்த வசீரச் சுரமென்னும்போம். 48.

இதற்குத் தைலம்.

சாகினி திருப்பிப் பால்வகைக்குச்
ஆறும் படிகாலே யெண்ணெண்ணை
வாகின் நாழி யரித்தியும்
வளருந் தான்றி நெல்லிமுள்ளி
பாகின் சுக்கணைம் வெதுக்குப
படியாய்க் கரைத்தெரித்துக் ~~காய்ச்சும்~~
காய மிறுத்துக் காசிடைகொள்
கட்டுமாந்தம் போய்விடுமே.

49.

அழுக்கிழுக்கு மாந்தஇணம்.

போமென்ற அரங்காயும் இரைப்புசுவாசம்
பொல்லாத வாக்கொடுக்கள் காணும்
முனையதுவு முண்ணிடாது யப்பனே
நித்திரை தானங்கே யல்லை
ஆமென்ற அய்இணங்க ளிதனாலுண்டாம்
பொல்லாத மாந்தமென்ப் பேணிப் பாரு
சாமென்ற இணங்கள்வந்த அண்டுமப்பா
சாற்றினேன் அழுக்கிழுக்கு மாந்தந் தானே
50.

இணைக்கு நெய்.

தினைபகழுந் நாரந்தசளி முதியார்கூந்தல்
சாகாத மூலிதும்பை தோடை யோடு
பணைதவெழாய் கோடவசனையதின்ற சார
வருஷம நெண்டைண்ணை வகைக்கு நாக
கனைசாதியும் யாங்கிநேன்கா நாவின் நொசணையும்
வெள்ளவள்ளி விளைவக்கோர் கழஞ்சதைத்
தெரித்திறுத்து
வீதமாறு காசிடைகொள் விழவாய்ப் போடே.
51.

ஆமப்பா அரங்காயுங் காதுங் கண்ணும்
அதிகமாய்த் திரண்டுவீங்கும் வரும் பின்னே.
நாமப்பா வீங்கிவரும் கைகா லோயும்
நாவதான் புண்ணாஇக் சொல்லக் கேளு
ஆமப்பா யண்ணமயக் சொல்லொண் ணாது
அடித்துப் உடல்வெளுத்து நாந்தா தோப்பாம்
ஆமப்பா இணமதெல்லாம் அறிந்த போதே
ஊட்டுக்கு அகிந்தாங்க நெண்மை தானே.
52.

இளைக்கு அழநீர்.

ஊர்முதலி யார்க்குச் சிறுகுஞ்சி தூது
உறுதிந்தின் திண்டு துழாய் வெண்ணைவேரு
நீர்முள்ளி பரமயனை மருள்க்கிழங்கு
நிளைசங்கப் பட்டை சித்தி சாரணைவேர்
வேர்க்கொம்பு மோத்துருங் கரிய சீரம்
விளைவான பூவரசின் பழுப்பி னோடு
சீர்க்கு மோரிடையாய் யரைத்துக் கொண்டு
தீயெரிக்கக் கண்டதின் அடக்கு வாயே. 53

அடக்கியதின் தண்ணீரும் விட்டுக் காய்ச்சி
யளவாக எட்டிலொன் றாயத்து வாங்கி
குடித்துவா மாந்தமொடு வீக்கஞ் சோகை
குலைகெடுத்த காமாலை யிளைப்பு இருமல்
அருத்த சுரம் மயக்கமொடு சன்னி தோஷம்
கழல்போகும் அகமாகும் அருமை யாக
படித்துவந்த குடோரியென்றும் மாந்த தோஷம்
பேசுகிறேன் யின்னாலின்ப் பெருமை. 54.

குடோரி மாந்த குணம்.

பெருமையாய்த் தேகமெல்லாம் சூர ணித்து
பொங்கியெழு மாந்தமுடன் புண்போல் நோவும்
துரைபோலே வயறு பொருமி பாலகன்றன்
துள்ளி உழுந்தெழுந்து கைகாலுங் இளைப்
பரையெழுந்து கொட்டாவி யேப்ப முண்டாம்
இருநாழி நீர்வடியும் இரைச்ச லாமாம்
கோய முகம் வேர்வையொடு தனைக ளைத்து
கொடுவரியாம் குடோரியென்ற மாந்தப் பெண்ணே. 55

இநீர்.

மாந்தமது தீருதற்கு வெதுப்ப டக்கி
வளர்பெரிய தும்பை வேலிப்பருத்தியொடு
தீத்த வன்னிநுகி விதையான் வதக்கி
சிறந்தகார் புழிந்தெடுத்து தேவ தாரம்
கூந்தன்மொழி மானே வெள்ளுள்ளி அக்கு
இப்பை வசம்பாக திரியோர் கடுஞ்சுட்டு
சூந்தனமே வறுத்தெடுத்துக் கலக்கி யுன்னிடம்
~~புகை~~ புகட்டிடுநீ மாந்தமது போகுந் தானே
56.

ஊட்டிடும் பதார்த்தந் தன்னால்
உன்மாந்தம் பற்றி நின்று
தீண்டிடும் துவிபயக்கும்
தீரா யாசிவ பல்காட்டி
இண்டிடு மன்னர் தண்ணீர்
குடன்தன்னிற் சொல்லாச் சுத்தின்
பண்டிடுஞ் சென்னி வந்து
பறக்கிட்டு மற்ற விச்சாமே.
57

சாற்றுகிறேன் பாலனுடல் வெதுப்பும் வேர்க்கும்
சாற்றுமுனை யுண்ணாது வாந்தி யுண்டாம்
தோற்றுவனே மதிமயக்கஞ் சீதம் வீழும்
இணைக்கெட்டு மலமதுவும் கெட்டபோல் போக
தேற்றுகிறேன் தெளிந்து கண்ணீர்போல் கழியும்
தேகம் வெப்புநாற்றமும் கைகால் குளிரும்
அற்றுகிறேன் நாவலரும் இசையாங் கம்பிம்
அப்பனே இனைமாப் புரிந்து அழுவளிகே.
58.

ஆடமப்பா அழுன்று கண்ணுக்குச் சிவந்தகாணும்
அடவான கைகாலும் பின்னை இண்டம்
தாமப்பா முகமதும் பணிங்க தாகும்
தங்கம்போன் மேனியது மின்னும் பாரு
போமப்பா மாந்தமது தொதைந் தீரும்
பொருந்தியதோர் பாலகனைத் – திதை பணிதான் நோக்கி
நாமப்பா சொல்லிவிட்டோ மிந்த மார்க்கம்
நன்றாகப் பார்த்தறிந்து நவில வாமே
59.

நலமாக்குகின்ற வியாதிகளெல்லாம் சாத்திய மசாத்தியம்
நன்றாகப் பார்த்தறிந்து அவுஷ தங்கள்
குவலயத்தில் வைத்தியங்கள் தேர்ந்து சொன்னோர்
குடலைப்போ விருக்காமல் நீரைப் பாரு
புவிதனில் பாலகர்க்கும் வைத்தியமும் சொல்லும்
புகழ்ந்தறிந்து செய்தவனே புண்ணிய னோனாம்
நிவிந்த –மொழி பேசாதே நானென்ன னாதி
நீடுழி மட்டுமன்னோர் வாழுந் தானே.
60.

கணம் நிதானம்.

ஆதியா யனாதி யாகி
யருபமாயிச் சொரூபமாகி
நீதியாய் நேர்மை யாகி
நிறைந்த பராபரமு மாகி
சோதியாய்ச் சுடரு மாகி
துலங்கு-மௌனி ரூட்ச மாகி
ஆதியா மெங்கு மாகி
அரணைந்திரு பாதங் காப்பே. 1.

காப்பனு முலகந் தன்னில்
கருதிடுந் தருக்கள் தினை
சிறப்பென கணங்கள் வந்தி
சாருவை தெதோ வென்றால்
வாழ்வெனுந் தந்தை மாதா
வருமெனு போகந் தன்னான்
இறப்பெதா மூணின் கோணடு
நேரினை பாவைத் தானே. 2.

~~பாவையும் பவவி~~
பாவையும் பலவி காரம்
பற்றிய சிகப்பு நோக்கம்
தாவையுஞ் சின்னி தொவந்த
தாய்பினை யுண்ட தொகும்
ஆவையுன் செய்த தோவும்
அருந்தவ தோஷத் தாவும்
மேவுறு கணமீ றடரும்
மெய்தினின் சாகும் பாரே. 3.

பார்கணை மீறைட் டாகச்
பாடினோர் வாத பித்தம்
நேர்கப கணையும் மாந்தம்
நீர்கணம் பாரனி சூனி
சார்ஜுது அழிக்க னைந்தான்
தருமொன்மைக்-கணம் வளர்ச்சி
ஊர்கொதிப் பறக்க னைந்தான்
குறும்பல வீக்கந் தானே.

4

தான்/தேரைக் கணைமுரு
[illegible]ரு மேலம் பேர்க்கணைந்தான்
உளன்னை-விளக்கணை-நந்தமாந்
[illegible]து மந்தார மாந்தம்
கோணுறு காரந் தானும்
இன்பரு பதினி மூன்றின்
பான்-பதினாறு மட்டும்
பாலகன் [illegible]த்தி வாதே.

5

அடமது கணத்து ளைழுந்து
தனையுட ன்ரும ஆண்டாய்
உடன்வயா றைந்து மாத்தம்
உண்மலம் கருகி வீழும்
நடுவய றைந்து வாய்வு
நாவது வறச்சி யாகி
வடுவது நீர்ச்சு றுக்கு
மெய்வாதக் கணமி தாமே.

(வாதக்கணம்)

6

தான்றிக்கருஞ் சீரம் ரோணி
தணிச்சி விளையீ ருள்ளி
காணக யாரண்டு பத்திரி
கீட்டிணில் மல்லி யோடு
யேணக் கடுக்காய் சிமணாய்
யேரெண் டெண்ணை தனிக்காச்சி
மாணக முனைய்யா ஆடட
வாத கணமுந் தீர்ந்திடுமே.

7.

பாத்த கணம்.

இருமே பாத்த கணம் - பாவன்
யருமும் மதத்தென்போல் - கழியும்
தீருமே நாக்கிமேல் கடவாயும்
தீரப் புண்ணாம் கிறுகிறுப்பும்
எருமே வாயுந் அரங்காக்கல்
யோங்கித் தியாங்கிம் மெண்ணேரம்
வருமே மயக்க மடிக்கடிதான்
மருந்து செய்ய வல்லீரே.

8.

இதற்கு எண்ணெய்.

வல்ல கடுக்கா யீருள்ளி
வருந்தும் நீலி தவணைசெர்
சேர்வும் வகைக்கு· திரிகைஞ்சி
துவங்கும் ஏழேண்டெண் ணையுரி
யெள்ளா மணத்துத் தாண் காச்சி
யிறங்கிப் பதமாய் வடிகொண்டு
மென்னக் காசிடை புன்கொள்ள
வாகும் பித்தக் கணமிதுவே.

9.

16.9.86. திரிவற்க்கணம்.

கண்ணுப முடலிற் - றாண்டினவங்
கைகான் றெறியும் விக்குமெய
உண்ணும் .வயறு வாய்நாற்றம்
உற்ற தொண்டை புகைந்திடும்
கிண்ணும் வேப்பன்க் கிவணையொடு
கீழும் மேலும் வாய் உடனே
விண்ணும் வெடித்துப் புண்ணாகும்
விரைவிஞ் சேர்ப்ப கணமிதுவே. 10

இவைக்கு எண்ணெய்.

யாதுவே கோஷ்ட்டம் செம்பகப்பூ
பீர்வள்ளி நீலிமிகு மிளகுதுவே
கிராம்பு மிஞ்சுத் கடுகுரோணி
கழுந்து நிறையதுவே நெய்யும்
நல்லெண்ணெ பாற்றக் காச்சி

இவைக்கு எண்ணெய்.

யாதுவே கோஷ்ட்டம் செம்பகப்பூ
பீர + வள்ளி நீலி முகுஞ்சன்
கதுவே கிராம்பு இஞ்சிச்சுக
கடுக்குரோணி ரோணி கழுந்துநிறை
யதுவே நெய்யும் நல்லெண்ணெய்
பாற்றக் காச்சி வடிகொண்டு
யாதுவோர் காசிடை புள்ளிட்ட
வெகுஞ் சேர்ப்ப கணத்தானே. 11

மாந்த கணம்.

தானே தேக மிளைப்புண்டாய்த்
தாங்காய்ப் பொருமலோடு வலாதி
தேனே வாய்நீர் திணைஅழற்றல்
செத்தார் போலே கிடப்புமெய்
பானே வயறு தானிறைந்து
பாசி போலவே—கழியும்
மானே அழுதும் நாவறளும்
மாந்தக் கணத்தின் குணமிதே. 12

இருக்கி எண்ணெய்.

அறுகும் பரமி வல்லாரை
அரிய மொசுக்கை நீர்முள்ளி
சிறிய துளசி நெய்ச்சட்டி
சோறுநுபி கொடியே—வள்ளியும்
அறிய மணத்தக் காளியனை
பண்பாய் வகைக்குப் ~~[illegible]~~ பிடியொன்று
அறியப் பிழிந்த சாறுழக்கு
ஆமணக்கு நெய் முறியே. 13

உரியே நல்லி யதனுக்காறு
புகுந்த பேய்க்—கொட்டிக்காய்
வருமே அரை பழகாலும்
வசம்பு கடுக்கூசிரம் வெண்ணொள்ளி
அருமே காக்கோ லரிசிவகை
அகன்ற விடாக்கிடை—யொன்று
அருமே யரைத்து கலக்கியதில்
தக்க புடத்தில் காச்சுவதே. 14.

காச்சி வடித்து காசிடைதான்
காணு மிச்சா பத்தியமாய்
வாச மருந்து யீவைசெயின்
மாந்தக் கணமுந் தீரும்
வீச்சும் வேலிப் பருத்தியிலை
வெள்ளைச் சாரணை கொம்மட்டி
ஆச்சி மிலையின் வேருடனே
அழுகினா அணமொடு வசம்பே.

15

வசம்பு வகைக்கி யொருகழஞ்சு
வளரும் மேனி நெய்யரியின்
நசுங்க யரைத்து கரைத்தெரித்து
நல்ல பருவத்தின் வடித்தே
பசுங்கும் முலைப்பால் தான்கலந்து
பசகா தன்னைக் கூட்டிவரின்
நிசமாய் தீரும் மாந்தகணம்
நேசா யுரைத்தா னைந்திலையே.

16

இலகும் பூண்டு வான்மிளகு
யேற்ற கிராம்பு வசம்போமம்
அலகும் செண்பகப் பூவதுமன்
அரிய பொடுதலையின் சாற்றில்
குலையுந் நாலு சாமமரை
இறிய அண்டக் காயமதை
இலைய மாந்தச் சாற்றுக்கில்
தைத்த மாந்தக் கணமாறுமே.

17

அரிய பாலனுடன் தனுக்கள்
ஆலி போன்றான் விளங்கும்
எரிய அருமுந் தான்கையும்
யேற்ற நாவும் புண்ணாகும்
செரியா தின்னமுந் செல்லாது
தேகுரங் கையுங் காலையும்
பெரிய உளது மாந்தக்கணம்
பின்னுந் அவாச முண்டாமே
18

உண்டாகு அனைத்-திவலையுடன்
சூரினைத் தாமனைக் கிழங்கு
இண்டார் படாகம் வல்லாரை
இசைந்த முள்ளி கலிப்பாலும்
வண்டா மேனி தானுறு
வெட்ட திருப்பயம் முருக்கு
திண்டார் கண்டங் கத்திரியுடன்
செந்தாமரை செங்கழு நீரே.
19

கழுநீர்க் கிழங்குச் சாறுடனே
கதித்த தென்னங் காய்ப்பாலும்
கிழலே வகையொன் றாகுகழஞ்சி
கூட்டே நெண்டைத் தென்னைபழ
வழலே யிண்டின் வேர்காயும்
வசம்பு முத்தக் காசினம்
வழுலை சாதி பத்திரியும்
கிடையம் மாய்க்காய் தானே.
20

மாய்க்காய் வெப்பா லரிசி
வளர்சங் கத்தாரிப் பட்டை
வாயும்விளா பாத்திர பனிக்காரை
வெள்ளையன் பிசின் உடனே
சாய்வாதென் மிளா கொன்று
தானே கழுஞ்சு சுமணதால
இடித்துச் சாறு விட்டரைத்து
நன்றாய்க் கொடு நுவதே.

௨௧.

நீர்க்கணை மாந்த இணம்

சேரப்பா பாலருடன் காயுந்து
திறந்த மூலி நீர்வழியும்
காரச் சுரமி மிடைவிடாது
கனத்து இரைந்து வயர்பொருமி
தாரக் கழிச்சல் பலவிதமாய்த்
தனையும் புரட்டல் மயக்கமுண்
நேரே உடல்கண் முறுக்கோடும்
நீர்க்கணை மாந்த இணமிதுவே

௨௨.

உண்டை கிழவின் தாளுணர்ந்து
உடனே முறைப்பால் தனியூட்டு
துண்ட வைப்புத் தோஷமுதல்
அநா வறட்சை இனைவும்
நீண்ட நீரின்க் கணமாந்தம்
நீர்ப்பாட கன்றுபோ மென்னும்
பண்பட மாந்தமெட்டுடனெவ் கூறுப்
படுவன் கைற்பப் பாடாநுமே.

௨௩.

அதிக மாயும் நதிதன்னில்
அழுங்கண வேறி யிருவ
உதவ வெந்து புண்ணாய
உடலாதி யந்த முந்தான்
அதிகமாய்ச் சுழுந் தோன்றி
அடிக்கடி அவாசு முட்டும்
அதிநமாய் மேன்சசி வாசுநு
தன்னுட விளைப்பு மாமே.

24.

இணைத்து - மேன்நோகு மாகில்
இதுவழைக் கணமே யாகும்
தணைத்த - நோய் மருந்துக் கில்லை
தாணிது யடங்கி டாது
குழைத்திருங் குழவிக் கிந்த
கொடும்பிணி நோயு மாகும்
பிழைக்கவோர் மருந்து தானும்
பேசுறே னவனி மீதே.

25.

அவனியில் மாங்கி பத்திரி
அதிமதுரம் கோஷ்டம் சீரம்
இவனி செம்பக மாய்க்காய்
இலவங்கம் பவழம் பேதி
இவனி நாமச்சம் வெட்டி
கோரோ சணைகுந் தசை
தவனியச் சாரா லாட்டி
திருஇன்றி யுண்டை செய்யே.

26

உண்மையே நிழலு ணக்கி
உண்மாதி பத்தினி கவராயம்
[illegible]ண்டு நீயும் புகட்டுதிருமே
கருமை வெறுக்கப் புகுப்பாரு
கொண்டுநீ தவறையத் தூட்ட
கொடுமாந்தச் சுழும் வெற்றி
விண்டனை முனைப்பான் தன்னில்
விரும்பிநீ புகட்டக் கேளே. ௨௭

குடலினிற் படுவனத் தீரும்
கொரும்பிணி நாவ றக்கை
நடனைநீர்ப் பாடு மாந்தும்
நல்வய றைவு காந்தன்
மடலினை விடாச் சுழும்
மாந்தரும் - பிதுங்கி புருமை
கடல்தனிற் புக்கு மென்ன
கருதிட மிகவும் நன்றே. ௨௮.

குழந்தைகள் சன்னிக்கும், வலிக்கும் நிவாரணம்

ஆதியாம் கடவுள் தன்னை
அடியிணை தொழுது கொண்டு
மாததி தவத்தா லீன்ற
மைந்தர்க்கு வந்த சன்னி
வாத-யாம் வலியதனோடு
வகையது விபரஞ் சொல்ல
காதியாம் முகவன் பாதம்
கணபதி காப்புத் தாமே.

1

உற்பவத் தினி னாளும்
உதரத்தில் வளமே கொண்டு
நிற்பவச் சன்னி தோஷம்
நெடும்வலி யிதுவு தானும்
இப்படி குழந்தை கள்க்கு
எதிரிடு மென்ன லாமே.

2

அதிரும் இளிக்கை யோடு
அவழ்த்தக் கஷாய மற்றும்
பாதிருந்து தயலந் தானும்
பின்பல தறிந்து நன்றாய்
சதிரமாய்ச் சொல்லி விட்டேன்
சாத்திர மறிந்து செய்யே.

3

செய்வது நோய்கள் கண்டு
தீர்த்திடும் மருந்து தானும்
ஐய்யனை மனதில் கொண்டு
அன்புடன் புகட்டும் போது
தெய்யவன் பணியைப் போலே
விட்டிடும் பிணிக ளெல்லாம்
ஐய்யனே முன்னாள் சொன்ன
சாத்திரம் பொய்வ தாதே.

4.

வாத சன்னி

வந்துடன் காய்ந்து வேர்க்கும்
வயிறது பொருமிக் கொள்ளும்
வந்தை யாயி மனதினுக்கள்
விட்டிட டாது ட்டப்பு மாகி
சிந்தையா யிச்சமை யிணைப்புச்
சிவந்துடன் விழிசொருகும்
வந்துடன் கொர்ச்சி யாகும்
வாதத்தின் சன்னி தானே.

5

இசிற்கைத் தைலம்.

நின்வெண்ணைப் படியில் பாதி
நிகர்த்தாதுவனை நாய்வேளை
தின்கீட விளாமோ சீரம்
சிறந்த கஸ்தூரி மஞ்சள்
பண்பவெங் காயத் தோடு
திருமஞ்சள் சித்த ரத்தை
என்றுரி விராகன் கூட்டு
சாத்திரு தொடுக்கப் போமே.

6

பித்த சன்னி குணம்.

புண்ணனை நொந்த மேனி
புவனங் குறைந்தன் நடுங்கி
கண்ணுடன் வாயுங் கோணும்
கடும்விழி பறந்து நோக்கும்
திண்ணமாயப் பலம் வைத்து
சிறந்திடு வயிற்றா ரிச்சல்
பண்ணவர் யிடறும் புண்ணாம்
பருங்குர-வந்தி மென்றே. 7.

இதற்குத் தைலம்.

என்றிடு மண்டலந் தானும்
எடுத்திடு தியனத் தெப்பம
உற்ற-நின்பண்ணைக் கூட்டி
உடனது கலந்து உள்ளே
~~நன்றாகக்~~
நன்றாக கொடுக்கப் போகும்
நல்லமுக் கடுக சிவுதை
துன்றதி திதியும் தோணி
சேரனை காய்ந்தாட்ட வாமே. 8.

சிலேற்ப சன்னி.

நெஞ்சினில் கபமுங் கட்டி
மணைப்புடன் வியர்வை யாகி
துஞ்சிடும் மப்ப மாகும்
துணையுடன் அன்ன முண்ணார்
கஞ்சுரா வழுவப் பூக்கும்
கனைகுரங் காயும் மேனி
செஞ்சுரா கிணங்கள் கண்டன்
சிலேற்பனச் சன்னி யாமே. 9.

இதற்குத் தியானம்.

யாதாங்கு-பாவட்டைச் சாறு
எழின்முசிறு முட்டைச் சாறு
வசாங்கிடும் வணைக்க லைக்கால்
வளரும்-நின்பெண்ணை தானும்
மசாங்கவே படியவப் பாரி
வசம்பு-திரிகடுகுஞ் சீரம்
கசாங்கு-கஸ்தூரி மஞ்சள்
கருஞ்சீ ரம் மொன்றே. 10

ஒன்றொரு வராகன் கூட்டு
உதைத்திடின் சாற்றா லொட்டி
நன்றெனக் கலந்து ஆட்டி
நலம்பெற வடித்துக் கொண்டு
அன்றியோர் காசி டைதான்
அகிர்தமாய் பாவ காங்கு
சென்றிடச் சென்னி ரோகம்
தீர்ந்திடு மென்று சொல்லே. 11

மாந்த சன்னி.

சொல்லிய மாந்தங் கொண்டு
தோன்றிடுஞ் சன்னி தானும்
மெல்லவே அரவங் காய்ந்து
மெய்தளர்ந் தின்மை, மயக்கம்
புல்லிய வாய்பி தற்றும்
பொருந்திய நயன மொன்றே
மெல்லவே திறந்து பார்க்கும்
மற்றக் கண்ணடைக்கும் பாரே. 12

பார்விழித் துருட்டிப் பார்க்கும்
பகர்விழி திறந்து புத்தி
சேரவே கலங்குந் தேகம்
சிறுநரம் பாகத் தோன்றும்
வார்சிறு இழவி னாளை
வந்த ~~[illegible]~~ தோர்கிணைவ் கண்டான்
சீர்பெறும் மாந்த சன்னி
சேர்குணை மென்றிய டீரே.
13.

இசைக்கு அவிழ்தம்.

வேலிப் பருத்தி வேணைவேர்
விளைந்த முதலி வேர்பட்டை
மாவீர் மாவிலங்கின் பட்டை
வகைக்குப் பலமொன்றா யடித்து
சேரவே சாறுதான் பிழிந்து
சிறக்கக் காச்சி இட்டாற்
மேலே முக்கடுகு பொடியிட்டு
விளங்கும் நவலோக பூபதியே.
14.

~~[illegible]~~.

பூபதி இனிமை தானுரைத்தி
புகழா யூட்டிப் பத்தியங்கேள்
ஆவெனுட னிச்சா முறையா
யருந்த மாந்தச் சன்னியோடு
திரவ சன்னி சீதமுடன்
சேன சன்னி தீருமப்போம்
மேவ வுரைத்த திண்மைமொன்று
விளம்பக் கேளு மென்விழமே.
15

கச்சந்திரா பூமத் தாண்களை
கந்தாய் முத்தக் காசிடனே
உச்சம் வகைக்குச் சமனெடுத்து
உகந்த நின்பெண்ணை கலந்து
வைச்ச நெரிப்பட்டே காய்ந்து
விளாங்கும் நெரிப்பட்டு புகையே
தச் சு/மாக காட்டிடுகில்
துலா சன்னியும் போமே. 16

ஆமச்சன்னி குணம்

மைந்தர் மாதர் முனை புண்ணாது
மயங்கும் முகமும் வெறுபடும்
திந்தை கண்ணும் வழியாது
தாக மயக்கம் வயறாதல்
காய்ந்தே சுரமும் மயக்கமுடன்
கட்டி லைமுக் சுரங்காயும்
ஆய்ந்தே மயக்கமுஞ் இரக்கமும்
ஆமச் சன்னியின் குணமே. 17

இதைக்கு கஷாயம்.

சாரணை பொருத்தலை முசுட்டை
தக்க சீரகந் திரிகடுகு
மாரணை முன்னா துளசியோடு
வகைசம னாயிட்டுப் பொடியாக்கி
நாரணை மெதிரு நாளொன்றாய்
நன்றா யறுத்து வடிகொண்டு
ஆரணமா யத்திரு நாள்கொள்ள
ஆமச் சன்னியும் போமே. 18.

இதுக்குத் துலம்.

ஆமணக் கதுப்பை திலகநின்பு
அதுக னெண்ணை சமண்கலந்து
தாமண கொடுவேலியுங் கருக்கு
அருமுடக் கொற்றான் வேர்ப்பட்டை
வேமணற் காச்சி வடித்திருத்து
வெள்ளைக்ளித் தயிர்முங் கலந்து
போமண லேவியற்று வரனையிட்டு
புகட்டு - மாந்தச் | சன்னியும் | போமே. 19.

கோரமச் சன்னி.

வாய்வு மிகுந்துட ஜாதி
வதுத்த அக்கினி போலக்காயும்
காயு மச்சை தான்கொதுங்கி
கையுங் காலு|மே - வாதித்து
தாயும் உரவு நீருடனே
தாங்கும். தாளிலே - இறங்கும்
கோயு மிந்தக் குணமெல்லாம்
கோரமச் சன்னிக் குணமிதுவே. 20.

இதற்கு எண்ணெய்.

கொம்மட்டிக் காயிச் சாறுடனே
கொடுதா [illegible] நிலைப்பட்டை ?
~~உண்[illegible]~~ தாய முத்தெண்ணெ
ஒருரோபடி யொன்றாய் கலந்து
வெம்முங் க[illegible]ன் வெந்தோன்றி
விளைந்த கிழங்கு நீர்முள்ளி
செம்முந் தவசி முருங்கையொடு
கிவனார் வேம்பு முடக்கொற்றான். 21

கொற்றான் வெண்ணைக் காணுவோர்
கொடிய காயங் கடுநோணி
சுற்ற வேனம் சீரகமும்
ஏழோர் வகைக்கு யருகணைந்த
மேற்றுங் கூடத் தான் சேர்த்து
மேவ யெரித்து மெழுகுபதம்
வடித்துக் காசி டைகொள்
தீரச் சுண்ணி தீர்ந்திடுமே 12.

தாந்திரிக் சுண்ணி

இடவே முனைதா வெண்ணைநு
எழுந்த அரேமுந் தான்காயும்
தடவே மேனி பூதபத்திக்கும்
தாகத்து இடனே அத்தியமாய்
நடமே அனையின்கீழ் — குளிரும்
நகவு பூச்சியுங் கண்டான்
திடமே தாந்திரிக்ச் சுண்ணி
சேர்ந்த இணைமண் நாறிவீரே.

13.

இவைக்கிப் புகை

வேளை முருங்கை சீந்திகளோடா
விளைந்த மத்தன் வேருடனே
தாளி பெரும்பு வெள்ளெருக்கி
தொக்க மயிலிறைக் கோர்வையாய்
மாதகப் பிரியா· விற்றுவடி
வளரு நிண்ப நெய்நனைத்து
ஆனாத் தீயிற் கொளுத்தி
அதுபுகை காட்டப் போய்விடுமே.

24

அசாத்திய குன்னி.

உடலது பஞ்ச ணித்தி
உள்ளன்றியே பாவுண்ணைது
திடம்பெரு முக்கண் டாகும்
சேர்ந்தகண் புருவம் நோக்கி
வடவெதிய கைகால் கோண
விழித்திடும் விழிமேல் நோக்கும்
அடாயா இணைங்கள் கண்டான்
அசாத்திய குன்னி தானே

25

சுவை சன்னிக்குத் தைலம்.

ஊர்முதலிப் பட்டைச் சாறு
ஒருபடி சமன்தேன் வெண்ணெய்
வெர்கரும் துசம்பி னோடு
வெள்ளெள்ளி பலந்தா னைன்று
சூர்பெறச் சுதைத்துப் போட்டு
கொடும்பு மாகை வாங்கி
சீர்பெறக் கொள்ளும் போது
தீர்ந்திடுந் திட்டந் தானே.

26

குறிஞ்சி

திட்டமாம் மஞ்சள் தூறி
திரிகடு கேளம் நாவி
துட்டம் கடுகு தோணி
துகையொடு கழுந்தாய் வாங்கி
விட்ட அம்புழுச் சாறு
சாமம் மேவிய நாஞு
மாட்டிய உருட்டி பயிற்றுபோல்
உண்டிட கண்ணி போமே. 27.

இமைக்கு இறிக்கை.

போமி வாங்க மேலம்
புகழுதி மருதங் அக்கி
தாஞ்சட [illegible] நண்ணார்
தானிசத் தேவ தாரும்
போங்க தோணி சந்தும்
புதுசெப் [illegible]மிச்சம்
ஆடிழுப்பைப் புதிறப்பிலி
அழுகவே ரிநுதி முந்திரி 28.

முந்திரி வெட்டி வேரும்
முடுபுன ஆல நைத்தி
பிறந்தியே குன்றி வைப்பால்
பாருமான முன்னை வெய்தி
சிந்தையாய் நிழுவு வக்தீ
செய்யணைப் பாலின் கொன்ற
வந்தோர் கண்ணி கூரைும்
வரும்சாம் இமைப்பு போமே. 29.

மாந்தவலி சின்னி இனம்.

அருந்திடும் பதார்த்தத் தாலே
அதிகமாய் மந்தம் பற்றி
திருந்திடா வலிமை யக்கும்
தீரியே போகா டுக்கும்
குருந்தியே அன்னத் தண்ணீர்
கொண்டால் சத்தி யுண்டாம்
பருந்தியே பேசும் நூட்டும்
பகர மாந்த வலியதாமே. 30.

இவைக்குத் தியானம்.

பரியன் குழம்பும் மயிலிறகும்
பகரும் வசம்பு வேர்க்கொம்பு
பெரிய செம்மறிக் குழம்புடனே
பேயா ளத்தி கழுதைவேர்
அரியாய்ப் போட்டுத் துணியிலதாக்கி
நின் நெய்யில் தோய்த்து
கரியக் கொழுத்தி புகைகாட்ட
கட்டிய மாந்தச் சின்னிபோமே. 31

போகும் தும்பை தளைக்கசி
பொருந்த மிளைகள் அரிபடயாய்
ஆக நிறுத்துத் தானரைத்து
அதிய கழஞ்சிக் காயளவு
வேக மேதெண் முனையின் வைத்து
வைதுப் பிழிந்து காசளவு
ஆகப் புகையே தான்கொள்ள
அதிக மாந்த வலி போமே. 32.

மாந்தவலிக்கு
அடாய் தைலம்

கொழுஞ்சி திருதாளை வேம்பு
கொடிதூய மின்கருணைவேர் வசம்புமுனை
வழுவங்காக்கை பத்தெம்பு முட்டையெல்லாம்
வேண்டிவிளக்கெண்ணெய் - தனிக்கிட்டுக்காய்ச்சி
வழுஞ்சேரு துட்டிடை தோலுள்ளே கூட்டி
வருந்தியே வைங்கிட்டு வமைதாக
குழைந்தெழுந்த மாந்தவலி பின்னுமின்ன
கொடுங்காக வலியெல்லாம் குணமாம்போமே.
33

குளிகை.

கொடுவேலி இஞ்சிக்கு கருக்கு வேரின்பட்டை
இங்குமிப்பு வசம்பு கழுஞ்சி பொன்று
துடுத்த நொச்சியனைச் சாற்றின் சாமம்
நாவல்கா னைத்து அண்டைக்கா யரைகூட்டி
கொடுப்பதந் தினையவித்து நீர்ரின்றிதான்
கொண்டுவர மாந்தவலி சன்னி தோஷம்
அடுத்திடா தோப்புமுவடு மின்ன மொன்று
அன்பாகச் சொன்னதிறே மாறிந்து கேளே.
34.

புங்கு புன்னை யரைவேம்பு
புகையு மிதுப்பை பேரண்டம்
வெங்கும் எண்ணை சின்னத்து
ஏ.சன் வைத்து உறைமேலும்
அங்கிங் சாதி லிங்கமுடன்
அதிக ஞெனிவ தான்பொருள்
தாம்பி மாலின் தேவிவகை
தானே என்றோர் கழுஞ்சாமே.
35

ஆறிரு நாழிப் பழங்காடியை
வனைத்து நீரை தன்னிலிட்டு
நாமே புலர்த்தி கதிர்சேர்த்து
நலமா யெண்ணையிற் றோய்த்து
தாமே-அந்நாள் தயாவமைடு
தக்கதோர் காசிடை மேலிட்டுக
போமே மாந்த வலிதோஷம்
பூட்டும் பல்லுக் கடிப்போமே. 36

சுண்ணிக்குப் புகை.

அதாரம் இந்தி ரிக்கம்
ஆதிய நவசாரம் லிங்கம்
கருஞ்சீரம் சாம்பி ராணி
கார்கோலக் கழுஞ்சி யொன்று
திருமேனிச் சாற்ற ரைத்து
சீலையா லொட்டித் திரித்து
திரியெனின் வெண்ணை தோய்த்து
தீயது கொளுத்து வாயே. 37.

ஆமப்பா புகையின் வாசம்
அடுத்ததோர் நாசிக் கேற்ற
போமப்பா சுண்ணி தோஷம்
பொல்லாத வலிக ளெல்லாம்
நாமப்பா புகையின் மார்க்கம்
நலமான வீரம் மைத்தீ
வாமப்பா சொன்னார் கீர்த்திம்
வீசியது ~~நக்கல்~~ நன்றா~~ய்~~ காணே.

38.

குறிஞ்சி.

கலைத்தார் குரங்கு மப்பு
கழைக்கிடை யொன்ற தாக
மாந்த மாங்கோ தோசணை
வருந்திழுக் கழுக்க வாங்கி
வித்தக முனைப்பா விட்டு
விருசாமம் அழைத்துக் குன்றி
உத்தம் பாலின் கொள்ள
ஏழிடும் சுன்னி தானே. 39.

தயனம்.

கொடுவெலி குதிரை வாலி
கொடியே தயி - வெண்ணை வெண்ணெ
த்திரை முருங்கைப் பட்டை
விளாங்குஞ் சிறுபுள் ளடுக்காய்த்தூளும்
யடித்தே சார்வக் குழக்கு
யாதின்வசம் பாமை யோடு
தொடுத்த வைன்ஞென்ஸ் யோடே
தொன்வகை பலமுங் காசை. 40.

காணுமுன் சார ணைத்துக்
கரைந்துநின் வெண்ணை நாடி
யேலவே கரைந்து காச்சி
இறுபத முதிர்ந்தி டாமல்
பொணைக்கட் - கோர். கரண்டி
வகையுட னெரித்த போது
சாலவே சுண்ணி சித்தம்
திருமொந்த வலியும் போச்சே.

41

போமிது நிசமென் னெண்ணி
பெரியோர்கள் பாதம் போற்றி
தாமிது சாற்றி நாங்கள்
தன்னைய முணர்ந்து பார்த்து
வாமிது குணங்கி இறையும்
வகையுட னறிந்தா ராகில்
போமிது வியாதி யேபோம்
பொருந்திய மருந்துக் குன்னே.

42

31-8-98.